

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.2561 - 2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง
อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ภายใต้การกำกับตรวจสอบดูแลของหน่วยงานรัฐ และผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชนและระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ และตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แจ้งชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) โดยกำหนดให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๒ นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง ได้เล็งเห็นความจำเป็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขึ้น ซึ่งถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยผ่านการกระบวนการจัดทำประชาคมท้องถิ่น และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับนี้ จะใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปี และตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่างได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง

มิถุนายน ๒๕๖๒

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๑
๓. ประชากร	๒
๔. สภาพทางสังคม	๔
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๕
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๖
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๘
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๘
๙. อื่น ๆ	๙

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๑๐
๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๑๖
๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๑๘
๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๒๒
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๒.๑ วิสัยทัศน์	๒๓
๒.๒ ยุทธศาสตร์	๒๓
๒.๓ เป้าประสงค์	๒๓
๒.๔ ตัวชี้วัด	๒๔
๒.๕ ค่าเป้าหมาย	๒๕
๒.๖ กลยุทธ์	๒๕
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๒๖
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๒๖
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	
๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๖
๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	๒๘

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๓๖
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๑)	๓๗
๓. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒)	๓๙
๔. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒/๑)	๑๒๒
๓. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๓)	๑๓๖

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๔๖
๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๕๑
๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๕๕
๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๕๗

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง อำเภอลำปาก จังหวัดนครพนม

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

ตำบลโคกสว่าง แต่เดิมขึ้นกับตำบลลำปาก อำเภอลำปาก จังหวัดนครพนม และได้แยกออกจากตำบลลำปาก มาตั้งเป็นตำบลโคกสว่าง ปัจจุบันเป็นตำบลที่ตั้งในเขตการปกครองของอำเภอลำปาก ตำบลโคกสว่าง อยู่ห่างจากอำเภอลำปาก ทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ ๑๒ กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๕๑.๒๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๓,๔๓๗ ไร่ มีพื้นที่ทำการเกษตร ประมาณ ๒๑,๗๗๙ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นป่าโปร่ง เป็นพื้นที่ราบประมาณ ๗๐ % และเป็นที่ดอนประมาณ ๓๐ % มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางอยู่ระหว่าง ๑๖๐ - ๑๘๘ เมตร พื้นที่สูงสุดอยู่ที่บริเวณทิศตะวันตกของบ้านนาสีนวน หมู่ที่ ๕ และทิศตะวันออกของบ้านโคกสว่าง หมู่ที่ ๑,๘ แล้วจะค่อย ๆ ลาดต่ำมาพื้นที่บริเวณบ้านวังกะเบา หมู่ที่ ๔,๖ และบริเวณบ้านสีทน หมู่ที่ ๓, ๗ พื้นที่ต่ำสุดอยู่บริเวณทิศตะวันออกของบ้านวังกะเบา หมู่ที่ ๔,๖ ทิศตะวันออกของบ้านสีทน หมู่ที่ ๓, ๗ และทิศตะวันออกบ้านนาสีนวน หมู่ที่ ๕

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะภูมิอากาศประเภทฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู ซึ่งหมายถึง บริเวณภูมิประเทศแถวนี้ จะมีฝนตกชุกอยู่ช่วงหนึ่งในรอบปี สลับกับช่วงอากาศแล้งที่เห็นชัดเจน โดยเฉพาะอุณหภูมิสูงตลอดปีเนื่องจากตั้งอยู่ในเขตศูนย์สูตร ลักษณะภูมิอากาศจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมประจำฤดูที่สำคัญคือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวคือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ จะเริ่มประมาณเดือนพฤษภาคมของทุกปี พัดเอาความชุ่มชื้นมาจากมหาสมุทรอินเดีย เข้าสู่บริเวณนี้ ซึ่งถือว่าเป็นช่วงฤดูฝนของปี จะกินระยะเวลาไปจนถึงประมาณเดือนกันยายน ในช่วงนี้ถือเป็นช่วงฤดูเพาะปลูก ส่วนลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะเริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงประมาณเดือนมีนาคม ซึ่งลมมรสุมนี้จะพัดเอาความแห้งแล้ง และความหนาวเย็นจากประเทศจีนเข้ามาในระยะนี้ อากาศจะเริ่มหนาวเย็นไปจนถึงประมาณเดือนมีนาคม และระยะต่อมาจากประมาณกลางเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน จะเป็นช่วงที่อากาศร้อนจัด เพราะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้

ภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู คือ

๑) ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม	มีอากาศร้อนอบอ้าว
๒) ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน	มีฝนตกชุก
๓) ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม	อากาศหนาวเย็นถึงหนาวจัด

แห้งแล้ง และมีลมพัดแรง

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง ดินผสมลูกรัง เป็นส่วนใหญ่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ทิศเหนือ	จดตำบลลำปาก	อำเภอลำปาก
ทิศใต้	จดตำบลโคกสี	อำเภอวังยาง
ทิศตะวันออก	จดตำบลหนองเทาใหญ่	อำเภอลำปาก
ทิศตะวันตก	จดตำบลโคกสูง	อำเภอลำปาก

จำนวนหมู่บ้านในเขตตำบลโคกสว่าง มีจำนวน ๘ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	โคกสว่าง	โคกสว่าง	ปลาปาก	นครพนม
๒	โพนสว่าง	โคกสว่าง	ปลาปาก	นครพนม
๓	สีทน	โคกสว่าง	ปลาปาก	นครพนม
๔	วังกะเบา	โคกสว่าง	ปลาปาก	นครพนม
๕	นาสีนวน	โคกสว่าง	ปลาปาก	นครพนม
๖	วังกะเบา	โคกสว่าง	ปลาปาก	นครพนม
๗	สีทน	โคกสว่าง	ปลาปาก	นครพนม
๘	โคกสว่าง	โคกสว่าง	ปลาปาก	นครพนม

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตำบลโคกสว่าง มีระบบการปกครองแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดกลาง มีจำนวน ๘ หมู่บ้าน มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน จำนวน ๑๖ คน และเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ คน เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ คน ซึ่งมาจากการแต่งตั้งจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนครัวเรือน	ชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
๑	๑๔๑	๑๕๖	๒๙๗	๑๒๓	นายนิพนธ์ วงศ์ตาชน
๒	๒๑๘	๒๓๑	๔๔๙	๑๘๙	นายสมภาร กวานสูง
๓	๔๒๕	๓๙๒	๘๑๗	๒๗๒	นางอภัยวรรณ นามราช
๔	๑๖๖	๑๕๒	๓๑๘	๘๘	นายมงคล คำเห็น
๕	๔๐๔	๔๐๕	๘๐๙	๒๕๕	ร้อยตรีเสาร์ เขียวแสง
๖	๓๗๒	๓๔๖	๗๑๘	๒๔๐	นายสุรสิทธิ์ เดชาเลิศ
๗	๔๘๑	๕๑๘	๙๙๙	๓๒๖	นายประยูง เกิดสว่าง
๘	๑๗๙	๑๙๓	๓๗๒	๑๖๙	นายวุฒิพงศ์ วงศ์ศรีชา
รวม	๒,๓๘๖	๒,๓๙๓	๔,๗๗๙	๑,๖๖๒	

* ที่มา ระบบสถิติทางทะเบียน กรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๑ (<http://stat.bora.dopa.go.th>)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากรแยกอายุตำบลโคกสว่าง อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

ลักษณะข้อมูล	ชาย	หญิง	รวม
แยกตามเพศ	๒,๓๘๖	๒,๓๘๓	๔,๗๖๙
แยกตามลักษณะสถานะของบุคคล			
- ผู้ที่มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	๒,๓๗๕	๒,๓๘๙	๔,๗๖๔
- ผู้ที่ไม่ได้สัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน	๔	๒	๖
- ผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านกลาง (ทะเบียนซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดให้จัดทำขึ้นสำหรับ ลงรายการบุคคลที่ไม่อาจมีชื่อในทะเบียนบ้าน)	๐	๐	๐
- ผู้ที่อยู่ระหว่างการย้าย (ผู้ที่ย้ายออกแต่ยังไม่ได้ย้ายเข้า)	๗	๒	๙

แยกตามช่วงอายุ (ปี) (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๒๔	๒๐	๔๔	๑ ปี	๒๔	๓๐	๕๔
๒ ปี	๑๙	๒๖	๔๕	๓ ปี	๒๔	๒๔	๔๘
๔ ปี	๓๑	๒๖	๕๗	๕ ปี	๒๖	๒๑	๔๗
๖ ปี	๓๕	๒๖	๖๑	๗ ปี	๒๔	๓๑	๕๕
๘ ปี	๓๔	๒๘	๖๒	๙ ปี	๓๓	๒๖	๕๙
๑๐ ปี	๓๑	๒๙	๖๐	๑๑ ปี	๑๙	๓๓	๕๒
๑๒ ปี	๒๐	๓๙	๕๙	๑๓ ปี	๓๘	๒๑	๕๙
๑๔ ปี	๓๔	๓๔	๖๘	๑๕ ปี	๔๑	๓๕	๗๖
๑๖ ปี	๓๑	๒๐	๕๑	๑๗ ปี	๓๖	๓๓	๖๙
๑๘ ปี	๓๔	๕๐	๘๔	๑๙ ปี	๔๙	๓๑	๘๐
๒๐ ปี	๔๐	๓๑	๗๑	๒๑ ปี	๓๗	๓๓	๗๐
๒๒ ปี	๒๗	๔๑	๖๘	๒๓ ปี	๔๐	๒๘	๖๘
๒๔ ปี	๓๗	๔๐	๗๗	๒๕ ปี	๓๕	๓๓	๖๘
๒๖ ปี	๔๔	๔๑	๘๕	๒๗ ปี	๓๒	๓๙	๗๑
๒๘ ปี	๓๕	๓๙	๗๔	๒๙ ปี	๒๖	๓๓	๕๙
๓๐ ปี	๓๔	๓๘	๗๒	๓๑ ปี	๒๘	๔๐	๖๘
๓๒ ปี	๔๕	๑๙	๖๔	๓๓ ปี	๔๗	๓๔	๘๑
๓๔ ปี	๓๕	๒๗	๖๒	๓๕ ปี	๓๕	๓๓	๖๘
๓๖ ปี	๔๒	๒๙	๗๑	๓๗ ปี	๔๓	๓๔	๗๗
๓๘ ปี	๔๒	๔๘	๙๐	๓๙ ปี	๔๔	๕๒	๙๖
๔๐ ปี	๕๓	๕๐	๑๐๓	๔๑ ปี	๖๒	๔๑	๑๐๓
๔๒ ปี	๓๘	๕๐	๘๘	๔๓ ปี	๔๐	๔๐	๘๐
๔๔ ปี	๕๙	๕๕	๑๑๔	๔๕ ปี	๔๕	๔๔	๘๙
๔๖ ปี	๔๓	๔๐	๘๓	๔๗ ปี	๓๙	๔๘	๘๗
๔๘ ปี	๔๘	๔๓	๙๑	๔๙ ปี	๓๖	๔๕	๘๑

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	อายุ	ชาย	หญิง	รวม
๕๐ ปี	๔๑	๔๑	๘๒	๕๑ ปี	๔๐	๓๓	๗๓
๕๒ ปี	๓๗	๓๓	๗๐	๕๓ ปี	๒๙	๒๘	๕๗
๕๔ ปี	๓๒	๒๘	๖๐	๕๕ ปี	๓๖	๔๐	๗๖
๕๖ ปี	๑๗	๓๔	๕๑	๕๗ ปี	๒๕	๓๓	๕๘
๕๘ ปี	๓๖	๑๗	๕๓	๕๙ ปี	๑๙	๒๖	๔๕
๖๐ ปี	๒๑	๓๒	๕๓	๖๑ ปี	๒๐	๒๑	๔๑
๖๒ ปี	๑๕	๒๓	๓๘	๖๓ ปี	๒๓	๑๙	๔๒
๖๔ ปี	๑๕	๒๓	๓๘	๖๕ ปี	๑๔	๒๑	๓๕
๖๖ ปี	๘	๑๘	๒๖	๖๗ ปี	๑๖	๑๓	๒๙
๖๘ ปี	๑๔	๑๔	๒๘	๖๙ ปี	๑๔	๑๗	๓๑
๗๐ ปี	๙	๘	๑๗	๗๑ ปี	๗	๘	๑๕
๗๒ ปี	๔	๑๐	๑๔	๗๓ ปี	๘	๑๒	๒๐
๗๔ ปี	๖	๗	๑๓	๗๕ ปี	๕	๑๑	๑๖
๗๖ ปี	๘	๗	๑๕	๗๗ ปี	๖	๗	๑๓
๗๘ ปี	๕	๘	๑๓	๗๙ ปี	๕	๘	๑๓
๘๐ ปี	๔	๔	๘	๘๑ ปี	๔	๙	๑๓
๘๒ ปี	๑	๓	๔	๘๓ ปี	๓	๐	๓
๘๔ ปี	๐	๔	๔	๘๕ ปี	๓	๕	๘
๘๖ ปี	๑	๓	๔	๘๗ ปี	๒	๒	๔
๘๘ ปี	๑	๑	๒	๘๙ ปี	๒	๐	๒
๙๐ ปี	๐	๑	๑	๙๑ ปี	๑	๐	๑
๙๒ ปี	๐	๐	๐	๙๓ ปี	๐	๑	๑
๙๔ ปี	๐	๐	๐	๙๕ ปี	๐	๐	๐
๙๖ ปี	๐	๑	๑	๙๗ ปี	๐	๐	๐
๙๘ ปี	๐	๑	๑	๙๙ ปี	๐	๐	๐
๑๐๐ ปี	๐	๐	๐	มากกว่า ๑๐๐ ปี	๐	๐	๐

* ที่มา ระบบสถิติทางการทะเบียน กรมการปกครอง พ.ศ.๒๕๖๑
(stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php)

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด มี ๕ แห่ง ประกอบด้วย

๑. ศูนย์วัดโคกสว่างนาราม	จำนวนเด็ก	๘	คน
๒. ศูนย์วัดสามัคคีธรรม	จำนวนเด็ก	๑๐	คน
๓. ศูนย์วัดจอมแจ้ง	จำนวนเด็ก	๒๖	คน
๔. ศูนย์วัดศรีนวลบุรพาราม	จำนวนเด็ก	๘	คน
๕. ศูนย์วัดวังทองธรรมมิการาม	จำนวนเด็ก	๑๘	คน

- โรงเรียนระดับประถมศึกษา มี ๔ แห่ง ประกอบด้วย
 ๑. โรงเรียนบ้านโคกสว่าง จำนวนนักเรียน ๗๙ คน
 ๒. โรงเรียนบ้านศรีธน จำนวนนักเรียน ๑๙๒ คน
 ๓. โรงเรียนบ้านวังกะเบา จำนวนนักเรียน ๖๙ คน
 ๔. โรงเรียนบ้านนาสีนวล จำนวนนักเรียน ๘๐ คน
- โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มี ๑ แห่ง คือ โรงเรียนโคกสว่างประชาสรรค์ จำนวนนักเรียน ๒๓๒ คน

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโคกสว่าง

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

-

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- เส้นทางติดต่อระหว่างตำบลกับอำเภอ มี ๒ สาย เป็นถนนลาดยาง
- เส้นทางติดต่อระหว่างหมู่บ้านและถนนภายในหมู่บ้าน มี ๑๒ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

- จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ ประมาณ ๑,๒๘๐ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

- จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่

๑. ประปาหมู่บ้านโคกสว่าง	หมู่ที่ ๑
๒. ประปาหมู่บ้านโพนวาง	หมู่ที่ ๒
๓. ประปาหมู่บ้านสีทน	หมู่ที่ ๓
๔. ประปาหมู่บ้านนาสีนวน	หมู่ที่ ๕
๕. ประปาหมู่บ้านวังกะเบา	หมู่ที่ ๖
๖. ประปาหมู่บ้านสีทน	หมู่ที่ ๗
๗. ประปาหมู่บ้านโคกสว่าง	หมู่ที่ ๘

๕.๔ โทรศัพท์

โทรศัพท์มือถือ โดยเฉลี่ยครัวเรือนละ ๑ หมายเลข

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอปลาปาก รหัสไปรษณีย์ ๔๘๑๖๐

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

การประกอบอาชีพหลักของประชากรตำบลโคกสว่าง คือ การทำการเกษตร และประชากรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองในตำบลโคกสว่าง โดยสามารถจำแนกการทำการเกษตรได้ ดังนี้

ปลูกข้าว

จำนวน ไม่เกิน ๕ ไร่	มีจำนวน	๓๐	ครัวเรือน
จำนวน ๖-๒๐ ไร่	มีจำนวน	๒๘๙	ครัวเรือน
จำนวน ๒๑-๕๐ ไร่	มีจำนวน	๒๔๑	ครัวเรือน
จำนวน ๕๐ ไร่ขึ้นไป	มีจำนวน	๕๐	ครัวเรือน

ยางพารา

จำนวน ไม่เกิน ๕ ไร่	มีจำนวน	๒๐	ครัวเรือน
จำนวน ๖-๒๐ ไร่	มีจำนวน	๕๖	ครัวเรือน
จำนวน ๒๑-๕๐ ไร่	มีจำนวน	๗	ครัวเรือน
จำนวน ๕๐ ไร่ขึ้นไป	มีจำนวน	๑	ครัวเรือน

มันสำปะหลัง

จำนวน ไม่เกิน ๕ ไร่	มีจำนวน	๔๒	ครัวเรือน
จำนวน ๖-๒๐ ไร่	มีจำนวน	๕๑	ครัวเรือน
จำนวน ๒๑-๕๐ ไร่	มีจำนวน	๗	ครัวเรือน

มะเขือเทศ

จำนวน ไม่เกิน ๕ ไร่	มีจำนวน	๑๒๐	ครัวเรือน
---------------------	---------	-----	-----------

๖.๒ การประมง

ไม่มีประชาชนทำการประมงในเขตตำบลโคกสว่าง

๖.๓ การปศุสัตว์

ประชากรเลี้ยงสัตว์ โค กระบือ เป็ด ไก่ สุกร

๖.๔ การบริการ

ปั้มน้ำมันขนาดเล็ก (ปั้มหลอด)	จำนวน	๗	แห่ง
ปั้มน้ำมันแบบมีหัวจ่าย	จำนวน	๒	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- ฟาร์มตัวอย่างตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง บ้านนาสีนวน – วังกะเบา
- พระมหาธาตุเจดีย์ศรีพนมโฆสปัญญะ วัดโฆสมังคลาราม บ้านโพนสว่าง

๖.๖ อุตสาหกรรม

ไม่มีเขตอุตสาหกรรมและการทำอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบลโคกสว่าง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

โรงสีข้าวขนาดเล็ก	จำนวน	๒๓	แห่ง
ร้านค้าภายในชุมชน	จำนวน	๒๘	แห่ง
ร้านซ่อมต่าง ๆ	จำนวน	๖	แห่ง
รีสอร์ท	จำนวน	๑	แห่ง
รับซื้อมันสำปะหลังและข้าวเปลือก	จำนวน	๑	แห่ง
ผลิตน้ำดื่มเพื่อจำหน่าย	จำนวน	๒	แห่ง
ฟาร์มเลี้ยงสุกร	จำนวน	๒	แห่ง
บ้านเช่า	จำนวน	๔	แห่ง

กลุ่มอาชีพ/วิสาหกิจชุมชน

- หมู่ที่ ๑ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ , กลุ่มวิสาหกิจชุมชนราชาโคขุน
- หมู่ที่ ๒ วิสาหกิจชุมชนเทพพนมศิลป์เฟอร์นิเจอร์
- หมู่ที่ ๓ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มโคขุนโคกสว่าง
- หมู่ที่ ๔ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าไหมบ้านวังกะเบา
- หมู่ที่ ๕ วิสาหกิจชุมชนเลี้ยงโคเนื้อ , กลุ่มเย็บผ้าบ้านนาสีนวน ,วิสาหกิจชุมชนเลี้ยงโคแม่พันธุ์ผลิตลูก,วิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงสุกรขุน
- หมู่ที่ ๖ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าบ้านวังกะเบา
- หมู่ที่ ๗ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมการผลิตข้าวกล้องบ้านสีทน , วิสาหกิจชุมชนผลิตเครื่องเรือนและเฟอร์นิเจอร์ , วิสาหกิจชุมชนสีทนเฟอร์นิเจอร์ , วิสาหกิจชุมชนกองทุนเงินออมสมาชิกหมู่บ้าน
- หมู่ที่ ๘ วิสาหกิจชุมชนศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชน , วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้เลี้ยงสุกร , วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมการเลี้ยงโค-กระบือ,วิสาหกิจชุมชนปุ๋ยชีวภาพ , วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตน้ำดื่มสว่างทิพย์

๖.๘ แรงงาน

ค่าแรงขั้นต่ำวันละ ๓๐๐ บาท

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนชาวตำบลโคกสว่างนับถือพุทธศาสนา

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ชุมชนมีการทำบุญหรืองานประเพณี ดังนี้

๑. เดือนมกราคม	ทำบุญประเพณี	บุญขึ้นปีใหม่ ,บุญเข้ากรรม
๒. เดือนกุมภาพันธ์	ทำบุญประเพณี	บุญคูณลาน (บุญกองข้าว)
๓. เดือนมีนาคม	ทำบุญประเพณี	บุญข้าวจี
๔. เดือนเมษายน	ทำบุญประเพณี	บุญสงกรานต์,บุญมหาชาติ
๕. เดือนพฤษภาคม	ทำบุญประเพณี	บุญบั้งไฟ
๖. เดือนมิถุนายน	ทำบุญประเพณี	บุญวันวิสาขบูชา
๗. เดือนกรกฎาคม	ทำบุญประเพณี	บุญแพนก (บุญข้าฮะ)
๘. เดือนสิงหาคม	ทำบุญประเพณี	บุญเข้าพรรษา
๙. เดือนกันยายน	ทำบุญประเพณี	บุญห่อข้าวประดับดิน
๑๐. เดือนตุลาคม	ทำบุญประเพณี	บุญห่อข้าวสาก
๑๑. เดือนพฤศจิกายน	ทำบุญประเพณี	บุญออกพรรษา
๑๒. เดือนธันวาคม	ทำบุญประเพณี	บุญกฐิน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่น คือ ภาษาญ้อ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผ้าทอพื้นเมือง บ้านวังกะเบา หมู่ที่ ๔

ข้าวกล้อง บ้านสีทน หมู่ ๗

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ มีลำห้วยและหนองน้ำ ดังนี้

หมู่ ๑	บ้านโคกสว่าง	ลำห้วยตับเต่า,สระน้ำเร้งร้า,สระน้ำอีสานเขียว,ฝายใต้,ลำห้วยกุดแดง,ฝายวัด
หมู่ ๒	บ้านโพนสว่าง	ลำห้วยอีตู๋ , ลำห้วยตับเต่า
หมู่ ๓	บ้านสีทน	ลำห้วยแคน , ลำห้วยบังชนัง ,ห้วยสามง่าม
หมู่ ๔	บ้านวังกะเบา	ลำห้วยแคน, ลำห้วยบังชนัง
หมู่ ๕	บ้านนาสีนวน	ลำห้วยบังชนัง, ลำห้วยแคน, ลำห้วยหินกอง, หนองเชียงงอย,หนองคำ ห้วยกุดม่วงไข่,หนองอีตู๋,หนองกะปุ,หนองอีบอด,หนองทิดเขียน, หนองนาแสน,หนองโหม้,หนองดินแดง,หนองกุง,หนองห้วยแคน
หมู่ ๖	บ้านวังกะเบา	ลำห้วยตับเต่า,ลำห้วยแคน, ลำห้วยบังชนัง ,ลำห้วยหินกอง,หนองฮี หนองซุ่มแค้
หมู่ ๗	บ้านสีทน	ลำห้วยแคน ,หนองสระพา,ห้วยหว่า
หมู่ ๘	บ้านโคกสว่าง	ลำห้วยตับเต่า,สระน้ำเร้งร้า,สระน้ำอีสานเขียว,ฝายใต้,ลำห้วยกุดแดง, ฝายวัด

๘.๒ ป่าไม้

ป่าโปรง ไม้เต็ง ไม้รัง เป็นส่วนใหญ่

๘.๓ ภูเขา

พื้นที่ตำบลโคกสว่างไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ สภาพดินเป็นดินลูกรังร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่ ระดับน้ำในใต้ดินประมาณ ๘-๑๕ เมตร

๙. อื่น ๆ

๙.๑ ผลผลิตหรือสินค้า/ ที่สำคัญของตำบล

๑. ข้าว ,มะเขือเทศ , ถั่วลิสง , ข้าวโพด , แตงโม , ผักชนิดต่างๆ
๓. โคขุน , โคพื้นเมือง , กระบือ , สุกร , เป็ด , ไก่
๔. ผ้ามัดหมี่ , ผ้าทอมือลายมุก , ข้าวกล้อง
๕. เฟอร์นิเจอร์จากไม้
๖. ยางพารา และมันสำปะหลัง
๗. ดอกดาวกระจาย และดอกพุทธรักษา
๘. ยาสูบ

๙.๒ ศักยภาพในองค์การบริหารตำบลโคกสว่าง

บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสำนัก/กอง มีจำนวน ๒๘ คน ดังนี้

- ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	มีจำนวน	๑	คน
- รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	มีจำนวน	๑	คน
- สำนักงานปลัด	มีจำนวน	๘	คน
- ตำแหน่งในกองคลัง	มีจำนวน	๕	คน
- ตำแหน่งในกองช่าง	มีจำนวน	๔	คน
- ตำแหน่งในกองการศึกษา	มีจำนวน	๘	คน
- ตำแหน่งในกองสวัสดิการและสังคม	มีจำนวน	๑	คน

ระดับการศึกษาของบุคลากร

- อาชีวศึกษา	มีจำนวน	๓	คน
- ปริญญาตรี	มีจำนวน	๑๖	คน
- ปริญญาโท	มีจำนวน	๙	คน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ

อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้นทั้งในส่วนของการเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดยิ่งขึ้น และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประมุขแห่งอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกๆ ระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมี

การติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี พ.ศ. ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของคน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงาน

และอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้ และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนรู้การสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งานไขว้โครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักใน

ด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาดลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ

ดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่ง
ประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและ
ปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจ
พัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศใน
หลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาค
ทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและ
ประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคง
ของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร
ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ

ตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมือง

ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง

สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมี

ความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค

และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทาง การพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผล เป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจ ของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนด แนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิด ประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด ๑๔°๓' ถึง ๑๘°๒๗' เหนือ และลองจิจูด ๑๐๐°๕๔' ถึง ๑๐๕°๓๗' ตะวันออก ตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านตะวันออกและด้านเหนือ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน และด้านใต้ ติดต่อราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีเทือกเขาพนมดงรัก กั้นพรมแดน

๑.๒ พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ มีพื้นที่รวม ๑๐๕.๕๓ ล้านไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีความลาดเอียงไปทางตะวันออก มีลักษณะคล้ายกระทะ แบ่งเป็น ๒ เขตใหญ่ ได้แก่ บริเวณแอ่งที่ราบโคราช อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและชี ลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา และบริเวณแอ่งสกลนคร อยู่ทางตอนเหนือของภาค ตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขง เทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนคร ได้แก่ เทือกเขาภูพาน

๑.๓ ภูมิอากาศ มีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้ง แบ่งเป็น ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมาก จังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุด คือ อุตรดิตถ์ ฤดูฝน ช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง แต่มีแนวเทือกเขาขวางกั้นและสันกำแพง กั้นลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราช ซึ่งเป็นเขตเงาฝนจึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนคร จังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุด คือ นครพนม ฝนตกน้อยที่สุด คือ นครราชสีมา ฤดูหนาว ช่วงเดือน พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็น ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน จังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุด คือ จังหวัดเลย

๑.๔ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่รวม ๑๐๕.๕๓ ล้านไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๑๕.๖๖ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๙ พื้นที่ทางการเกษตร ๖๓.๘๗ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๖๐.๕ และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ ๒๖.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๔.๗ ของพื้นที่ภาค

๑.๕ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๕.๑ ดิน สภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ ทำให้ขาดแคลนน้ำ และขาดธาตุอาหารได้ดินมีเกลือหิน ทำให้ดินเค็ม จึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

๑.๕.๒ แหล่งน้ำ มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่ ๓ ลุ่มได้แก่ แม่น้ำชี มีความยาวประมาณ ๗๖๕ กิโลเมตร ยาวที่สุดในประเทศไทย มีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี แม่น้ำมูล มีความยาวประมาณ ๖๔๑ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันกำแพงแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อย ได้แก่ ลำน้ำป่า ลำน้ำอูน ลำน้ำสงคราม ลำเสียว ลำน้ำเลย ลำน้ำพอง และลำตะคอง รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ เช่น หนองหาร (สกลนคร) และ บึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาล มีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย ๕-๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกของบ่อประมาณ ๓๐ เมตร คุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจัด กร่อย และจืด เนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือ หากเจาะน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจจะพบน้ำเค็ม

๑.๕.๓ ป่าไม้ ในปี ๒๕๖๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑๕.๖๖ ล้านไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ ๑๕.๓ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมียพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น ป่าเบญจพรรณ

๒. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

๒.๑ โครงข่ายถนน เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

๒.๑.๑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ)

๒.๑.๒ เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

๒.๑.๓ เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก ๒

๒.๒ รถไฟ

๒.๓ สนามบิน

๒.๔ ด้านชายแดน

๒.๕ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาค ได้แก่ รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมา ช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก)

๒.๖ บริการสาธารณูปโภค

๒.๖.๑ ไฟฟ้า

๒.๖.๒ ประปา

๓. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

๓.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจ

๓.๒ เศรษฐกิจรายสาขา

๓.๓ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

๔. ประชากรและสังคม

๔.๑ ประชากร

จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศ ปี ๒๕๖๐ มีจำนวนประชากร ๒๑.๙๘ ล้านคน หรือร้อยละ ๓๓.๒ ของประเทศ เพิ่มขึ้นจาก ๒๑.๖๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๐ โดยเฉลี่ยร้อยละ ๐.๓๑ ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๐.๕๔ โดยจังหวัดนครราชสีมา มีประชากรมากที่สุด ๒.๕๘ ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากร ๑.๘๑ ล้านคน และจังหวัดขอนแก่น มีประชากร ๑.๗๖ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐ ๘.๕ และ ๘.๒ ของประชากรภาคตามลำดับ

๔.๒ แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา แรงงานระดับอาชีวะมีสัดส่วนน้อยมาก ในปี ๒๕๖๐ มีกำลังแรงงาน ๙.๖๓ ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ ๕๐.๗๗ ของกำลังแรงงาน ของภาคจำนวนแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมลดลง จากร้อยละ ๕๗.๘ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๕๖.๔๘ ในปี ๒๕๖๐ มีความรู้ระดับมัธยมต้น เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๖.๐๒ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๗.๙ ในปี ๒๕๖๐ ระดับมัธยมปลาย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๑.๘๗ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๑.๙๖ ในปี ๒๕๖๐ แรงงานระดับอาชีวะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ ๒.๐๗ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๒.๐๙ ในปี ๒๕๖๐ ระดับอุดมศึกษา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗.๐๕ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๙.๕๖ ในปี ๒๕๖๐

๔.๓ การศึกษา

สถาบันการศึกษามีทุกระดับ โดยระดับอุดมศึกษามี ๕๓ แห่ง ครอบคลุมเกือบทุกจังหวัดแยกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ๓๖ แห่ง เอกชน ๑๐ แห่ง และสถาบันวิทยาลัยชุมชน ๗ แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถาบันวิจัย ๑๒ แห่ง ซึ่งมากที่สุดในประเทศ

๔.๔ สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐบาล ๓๒๓ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) ๒๙๑ แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) ๒๓ แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) ๙ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน ๓,๔๗๗ แห่ง

๕. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

๕.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลง ในปี ๒๕๖๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้จำนวน ๑๕.๖๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ ๑๕.๓ ของพื้นที่ป่าไม้ทั่วประเทศ ในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ของภาคลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒๔ เนื่องจาก การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดมากที่สุดได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย และจังหวัดอุบลราชธานี

๕.๒ สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ มีจำนวนการเกิดไฟป่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๘.๘ โดยปี ๒๕๖๐ เกิดไฟไหม้ป่า จำนวน ๘๗๘ ครั้ง พื้นที่ถูกไฟไหม้ ๙,๖๘๗ ไร่ ลดลงจาก ปี ๒๕๕๖ ที่มีจำนวน ๑,๕๗๔ ครั้ง และจำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ ๑๙,๖๒๒ ไร่ ซึ่งเป็นปีที่เกิดไฟไหม้ป่ามากที่สุด โดยในระหว่างปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ เกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย ๑,๒๖๘.๘ ครั้งต่อปี คิดเป็นพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้เฉลี่ย ๑๘,๗๔๑.๒ ไร่ต่อปี

๖. สถานะแวดล้อม

๖.๑ จุดแข็ง

๖.๒ จุดอ่อน

๖.๓ โอกาส

๖.๔ ภัยคุกคาม

๗. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๗.๑ ขาดแคลนน้ำทั่วทั้งภาค ประสบปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก

๗.๒ มีจำนวนคนจนมากที่สุด ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร จึงไม่สามารถหลุดพ้นความจนได้

๗.๓ ปัญหาโภชนาการในแม่และเด็กส่งผลให้เด็กในวัยเรียนมีความสามารถทางเชาว์

ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ

๗.๔ มีความรุนแรงของโรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี อันเนื่องมาจากพฤติกรรมการบริโภค

อาหารดิบ

๗.๕ เศรษฐกิจของภาคมีขนาดเล็ก มีอัตราการขยายตัวต่ำกว่าระดับประเทศ จึงมีแนวโน้มความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างภาคและประเทศมากขึ้น

๗.๖ ภาคการผลิตหลักด้านเกษตรยังเป็นแบบดั้งเดิมพึ่งพาธรรมชาติทำให้มีผลิตภาพต่ำและมี สารเคมีสูง

๗.๗ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มต่ำ ประกอบกับการลงทุน ใหม่ ๆ มีน้อย จึงมีแหล่งสร้างงานน้อย

๗.๘ การค้าชายแดน สินค้าส่งออกส่วนใหญ่ ผลิตจากนอกภาคไม่สร้างมูลค่าเพิ่มและไม่สร้างรายได้ให้กับภาค

๗.๙ ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลาย แต่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นที่รู้จัก อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก

๘. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาด้านควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

๘.๑ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

๘.๒ วัตถุประสงค์

๘.๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๘.๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๘.๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๘.๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๘.๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๘.๓ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๘.๓.๑ พื้นที่ชลประทานและรับประโยชน์เพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้นพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง

๘.๓.๒ สัดส่วนคนจนลดลง

๘.๓.๓ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๘.๓.๔ มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

๘.๓.๕ รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๘.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๘.๔.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๘.๔.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๘.๔.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๔.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

๘.๔.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

๘.๔.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

๑.๓.๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (ข้อมูล:สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย,๒๕๖๐)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนมและจังหวัดมุกดาหาร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ที่จังหวัดนครพนมและมุกดาหาร มีสะพานมิตรภาพเชื่อมประเทศไทย กับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่จังหวัดมุกดาหาร และสามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศในกลุ่มอินโดจีนได้ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงบนเทือกเขาภูพาน และมีพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม

วิสัยทัศน์ (Vision) กลุ่มจังหวัด

"สังคมเข้มแข็ง เกษตรกรรมนำการพัฒนาเส้นทางการค้าการท่องเที่ยวสู่ประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้"

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. สังคมเข้มแข็ง
๒. เกษตรก้าวหน้า
๓. การค้ามั่นคง
๔. ท่องเที่ยวยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (Strategic Issues)

๑. ยุทธศาสตร์เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

๑. เมืองเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
๒. เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม
๓. เมืองส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

๑.๓.๓. แผนพัฒนาจังหวัดนครพนม

แผนพัฒนาจังหวัดนครพนม พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ : เมืองน่าอยู่ ประตูละแวกเศรษฐกิจสู่อาเซียนและจีนตอนใต้-ตะวันออก

เป้าประสงค์รวม

“เมืองแห่งความสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครพนม ๕ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความสุขอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การรักษาความมั่นคงชายแดน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning) ของจังหวัดนครพนม

๑. เมืองศูนย์กลางการค้าชายแดนและการลงทุน ประตูเศรษฐกิจสู่อาเซียนและจีนตอนใต้-
ตะวันออก

๒. เมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศาสนา ประวัติศาสตร์และนิเวศน์ในอนุภูมิภาค
น้ำโขง

๓. เมืองศูนย์กลางการรักษาพยาบาล และการผลิตบุคลากรทางสาธารณสุข

๔. เมืองการศึกษารองรับการพัฒนาระดับประชาคมอาเซียน

๕. เมืองการเกษตรปลอดภัยใส่ใจกับสิ่งแวดล้อม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครพนม

วิสัยทัศน์

“เมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจสู่อาเซียนและจีนตอนใต้ ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาเครือข่ายระบบคมนาคมขนส่งระบบบริการสาธารณสุขระบบสิ่งแวดล้อมและระบบป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพ

๓. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยเชื่อมโยงการค้าการลงทุนการบริการและการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา วัฒนธรรม การศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณี

๕. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานรวมทั้งการส่งเสริมด้านการตลาดแก่สินค้า
การเกษตร

๖. ป้องกันบำบัดแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างมีส่วนร่วม

๗. อนุรักษ์และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนโดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๘. พัฒนาและส่งเสริม/สนับสนุนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

๒. ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขปลอดภัยมาตรฐานอย่างทั่วถึงสะดวกและปลอดภัย

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๔. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทุกๆ ด้าน

๕. ลดปัญหาผลกระทบเป็นพิษ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างสมดุลและยั่งยืน

๖. ประชาชนในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ๖ ด้าน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้าผ่านแดน
๕. ยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ
๖. ยุทธศาสตร์เมืองน่าอยู่

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง

“ ตำบลน่าอยู่ คู่การพัฒนา แก้ปัญหาความยากจน ชุมชนเข้มแข็ง ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

๒.๓ เป้าประสงค์

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จึงกำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

๑. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการพัฒนาด้านกายภาพเกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขโรคต่างๆ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ และอำนวยความสะดวกในชุมชนโดยดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ การระบายน้ำ การวางผังเมือง เป็นต้น

๒. พัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เป็นการพัฒนากิจกรรมเกี่ยวกับโครงการด้านการประกอบอาชีพของประชาชน

ทั้งทางด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและการบริการ ได้แก่ การส่งเสริมตลาดชุมชน สินค้าพื้นเมือง สนับสนุนกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมการประกอบอาชีพ และยกระดับรายได้และรวมถึงการจัดการและส่งเสริมในเรื่องของการท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดนครพนมในด้านการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น

๓. พัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เน้นการพัฒนาด้านการส่งเสริมสุขภาพชุมชน และการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุมกิจกรรมเกี่ยวกับการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความน่าอยู่และมีความยั่งยืน ได้แก่ การอนุรักษ์ แหล่งน้ำและป่าไม้ การกำจัดขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสีย และการสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

๔. พัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ เน้นการส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ ให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐานตามนโยบายของรัฐบาลโดยการจัดตั้งกองทุนเกี่ยวกับการศึกษาให้กับนักเรียน สนับสนุนเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อสร้างความเป็นเลิศแก่เยาวชน ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางการศึกษา เพื่อสร้างความเป็นเลิศแก่เยาวชน ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางการศึกษา เพื่อบรรลุสู่ความเป็น “บ้านเมือง น่าอยู่” ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๕. พัฒนาคนและสังคม มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และรวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งมีกิจกรรม / โครงการเกี่ยวกับการสาธารณสุข การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การส่งเสริม ความเข้มแข็งของชุมชน การนันทนาการและส่งเสริมการกีฬา การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด การจัดสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาส

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ร้อยละของถนนที่ได้มาตรฐาน ๒. ร้อยละของประชาชนเดินทางสะดวกสบาย ๓. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง ๔. ร้อยละของครัวเรือนมีน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค ๕. ร้อยละของประชาชนมีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพ ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการฝึกอาชีพ ๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านสาธารณสุขและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๓. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษา ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมด้านศาสนา และวัฒนธรรม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม	๑. ร้อยละของคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ๒. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมุ่งสร้างและบูรณะถนน แหล่งน้ำ ไฟฟ้า และสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ พัฒนาการเกษตรและสร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน และส่งเสริมการท่องเที่ยว
3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมด้านสุขภาพชุมชน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกต้นไม้ อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ การบริหารจัดการขยะ
4.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	1.พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ 2.ส่งเสริม สนับสนุนงานศาสนา วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
5.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม	1. พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส 2.ดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้ความรู้และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความสามัคคี ประองดองสมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ

๒.๖ กลยุทธ์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของตำบลโคกสว่าง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางบทบาทการพัฒนาตำบลโคกสว่างในอนาคตอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ดังนั้นจึงได้กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

๑. การพัฒนารายได้และส่งเสริมอาชีพ
๒. การก่อสร้าง ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการ
๓. การพัฒนาการเมืองและการบริหาร
๔. การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๗. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
๘. การลดปัญหายาเสพติด
๙. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
๑๐. การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน
๑๑. การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง ได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟูพัฒนาการจัดบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาด้านการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๕ ประเด็น ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง มุ่งพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านสังคม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง ได้จัดให้มีประชาคมระดับตำบลขึ้น เพื่อรวบรวมความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่น ในการนี้จึงได้นำข้อมูลต่างๆ ซึ่งผ่านการแสดงความคิดเห็นจากผู้นำชุมชน ผู้แทนประชาคม และข้อมูลจากการทำแผนชุมชนของตำบลโคกสว่างมาวิเคราะห์และสรุปปัญหาความต้องการของประชาชนได้ ดังนี้

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ปัญหาการคมนาคมไม่สะดวก สาเหตุ สภาพถนนในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรังที่ใช้สัญจรไปมาระหว่างหมู่บ้าน ช่วงฤดูฝนการสัญจรไปมาไม่สะดวก ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อและถนนเพื่อการเกษตรยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาประชาชนไม่สะดวกในการขนพืชผลเกษตรรวมทั้ง ๘ หมู่บ้าน ๒.ปัญหาสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา ที่มีไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน สาเหตุเกิดจากการขยายบ้านเรือนของราษฎร และการย้ายบ้านไปจากแหล่งน้ำชุมชนไปอยู่ตามตึกนาของตัวเองซึ่งเลยแนวเขตไฟฟ้าแรงต่ำออกไป และเขตระบบประปายังไปไม่ถึง ๓.ปัญหาการขาดน้ำดื่มที่สะอาด สาเหตุราษฎรขาดภาชนะกักเก็บน้ำไว้บริโภคจึงทำให้ไม่มีน้ำดื่มในช่วงฤดูแล้ง ๔.ปัญหาแหล่งแหล่งน้ำมีไม่เพียงพอ สาเหตุ แหล่งน้ำสาธารณะในพื้นที่มีความตื้นเขินกักเก็บน้ำไม่เพียงพอตลอดปี

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
๒. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑. การขาดแคลนน้ำในการทำเกษตร สาเหตุ เกิดจากแหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน และไม่มีฝายกั้นน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ถึงหน้าแล้ง และแหล่งน้ำใต้ดินเพื่อการเกษตรยังไม่ได้รับการพัฒนา ๒. ขาดทุนจากผลผลิตสินค้าทางการเกษตร สาเหตุ เกิดจากผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ และไม่มีตลาดรองรับสินค้าทางการเกษตร ๓. การขาดทุนจากการขายผลผลิต สาเหตุ การทำการเกษตรมีต้นทุนผลผลิตและปัจจัยการผลิตที่สูง เช่น ค่าปุ๋ยเคมี ค่าจ้าง ซึ่งไม่คุ้มกับต้นทุนการผลิต ๔. มีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น สาเหตุ การกู้เงินทั้งนอกและในระบบเพื่อมาลงทุนรวมทั้งมีพฤติกรรมที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเพิ่มมากขึ้นและไม่มีการจ้างงานในพื้นที่
๓. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๑. ปัญหาด้านขยะ สาเหตุ ขยะมีจำนวนมากการกำจัดขยะมูลฝอยยังไม่มี การวางระบบที่เหมาะสม
๔. ด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑. ขาดวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย สาเหตุ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ๒. ขาดโอกาสการเรียนรู้ในระดับสูง สาเหตุ เกิดจากความยากจนไม่มีทุนในการศึกษาเล่าเรียนของบุตรและผู้ปกครองต้องการให้ช่วยงานทางบ้าน
๕. ด้านสังคม	๑. ปัญหาคุณภาพชีวิต สาเหตุ ราษฎรขาดความสนใจการพัฒนาชีวิตแหล่งบริการสาธารณสุข สถานที่ออกกำลังกายและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ รวมไปถึงการกินดีอยู่ดี พื้นที่ประสบปัญหาหกรวม ๘ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของจำนวนประชากร ๒. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด สาเหตุ การมีพฤติกรรมการอยากรู้อยากลองของกลุ่มวัยรุ่นในชุมชน ๓. ค่านิยมความฟุ่มเฟือยในการจัดงานต่างๆ สาเหตุ สังคมส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมจัดงานประเพณี ที่ใหญ่โตและฟุ่มเฟือย เพราะถ้าจัดใหญ่โตแล้วจะได้บุญมากและเป็นต้นแบบนำถือเอาของคนในชุมชน ๔. การจัดเก็บภาษีรายได้ของ อบต. สาเหตุ การจัดเก็บภาษีของ อบต.ได้น้อย เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่า

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
	๕.ปัญหาขาดงบประมาณเพื่อการบริหารและการพัฒนา สาเหตุ อบต. มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีและเงินอุดหนุนจากรัฐบาลไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการและพัฒนาพื้นที่และตอบสนองความต้องการของประชาชน ๖.สถานที่ อาคารสำนักงานคับแคบ สาเหตุ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง มีบุคลากรเพิ่มมากขึ้นและมีการติดต่อราชการจากประชาชนในพื้นที่และหน่วยงานอื่นที่ขอใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ๗. การมีส่วนร่วมของประชาชน สาเหตุ ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยในการบริหารจัดการในกิจกรรมการวางแผนและการทำงานของ อบต. ที่ประชาชนเป็นได้รับผลประโยชน์

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่างด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

๑. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อบต. ๒.องค์กรมีความพร้อมในการดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๓.ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน	๑.ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อบต.ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญ ๒.ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้เรียนฟรี ๑๒ ปี	๑. บุคลากรด้านการศึกษายังไม่เพียงพอ ๒. โรงเรียนยังขาดสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อการสอน และวัสดุทางการศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ ๓. ผู้ปกครองยังมีค่านิยมส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ๔. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการสืบทอด วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

๒.ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญ	๑. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน ด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนาอาชีพด้านต่างๆ
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑.เป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ๒.การเกษตรเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญ ๓.พื้นที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การทำเกษตร ๔.การคมนาคมขนส่งสะดวก	๑.ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๒.เทคโนโลยีสมัยใหม่ราคาแพง ๓.ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ แต่ต้นทุนการผลิตสูง ๔.การใช้สารเคมีทางการเกษตร ๕.ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ

๓.ด้านสังคม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑.ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อบท. ๓.มีงบประมาณในการดำเนินการ	๑.ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อบท.ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑.การกีฬา -รัฐส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ๒.ยาเสพติด -รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติด -มีแหล่งบำบัดฟื้นฟูทุกโรงพยาบาล ๓.สังคมสงเคราะห์ -นโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ๔.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน -ในตำบลมีสายตรวจตำบล และ อปพร.คอยดูแลความปลอดภัย ๕.สาธารณสุข -มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล -มีอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน -ประชาชนให้ความสำคัญด้านสาธารณสุขมากขึ้น	๑.การกีฬา -ขาดพื้นที่สาธารณะในการเล่นกีฬา -ขาดอุปกรณ์ในการเล่นกีฬา -ขาดผู้มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้านในการให้คำแนะนำอย่างถูกวิธี ๒.ยาเสพติด -มีการลักลอบจำหน่าย -ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว -ความเจริญทางวัตถุ/ค่านิยมในสังคมปัจจุบัน ๓.สังคมสงเคราะห์ -ขาดโอกาสเข้าถึงบริการ -ไม่รู้สิทธิของตัวเองในการขอรับความช่วยเหลือ -จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นในสังคม ๔.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน -เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอและดูแลไม่ทั่วถึง ๕.สาธารณสุข -โรคติดต่อตามฤดูกาล เช่น ไข้เลือดออก

๔. ด้านบริการสาธารณะ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑.ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท.	๑.มีงบประมาณในการพัฒนาไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑.ถนนในตำบลยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและไม่ได้มาตรฐาน ๒.การบรรทุกน้ำหนักเกินและไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร

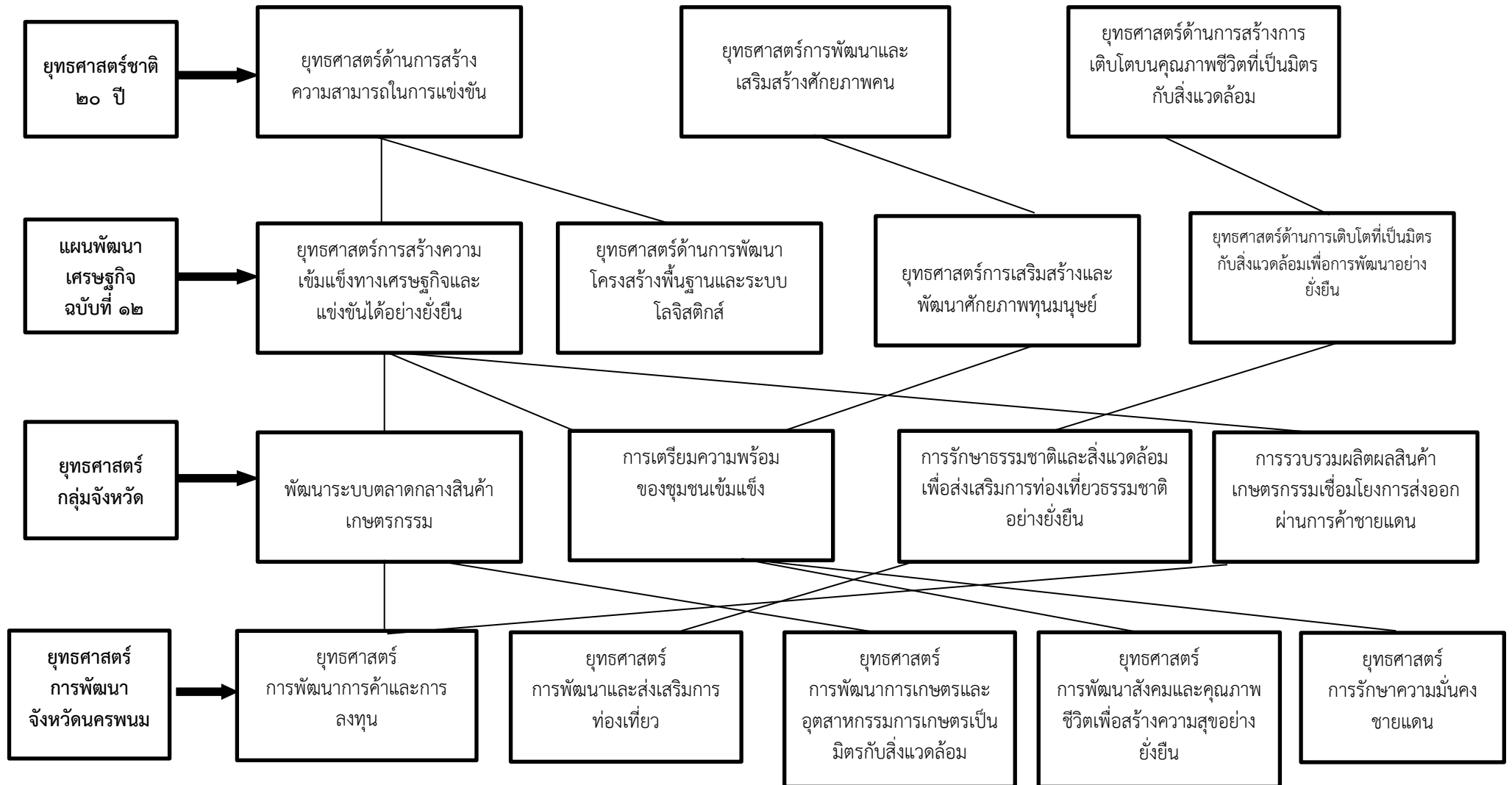
๕. ด้านสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑.ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒.เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท.	๑.ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.ไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑.ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

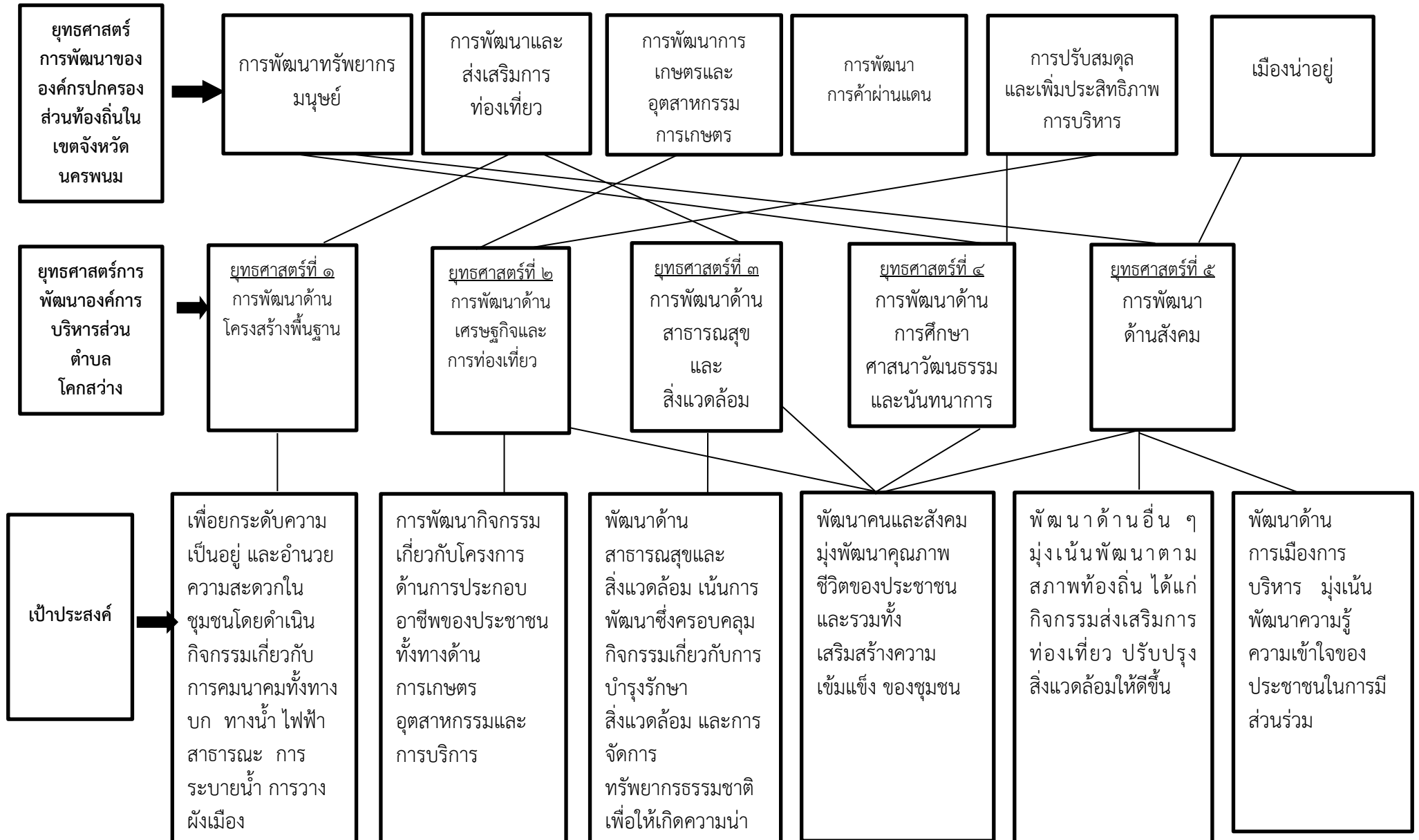
๖.ด้านบริหารจัดการที่ดี

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารให้ความสำคัญ ๒. เป็นภารกิจ/อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ อปท. ๓. มีการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน	๑. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก และมีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ทำให้การปฏิบัติงานยุ่งยากขึ้น
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. เป็นนโยบายที่ยุทธศาสตร์จังหวัดให้ความสำคัญ	๑. ประชาชนขาดความเข้าใจในการทำงานของภาคราชการ และยังไม่ให้ความร่วมมือด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

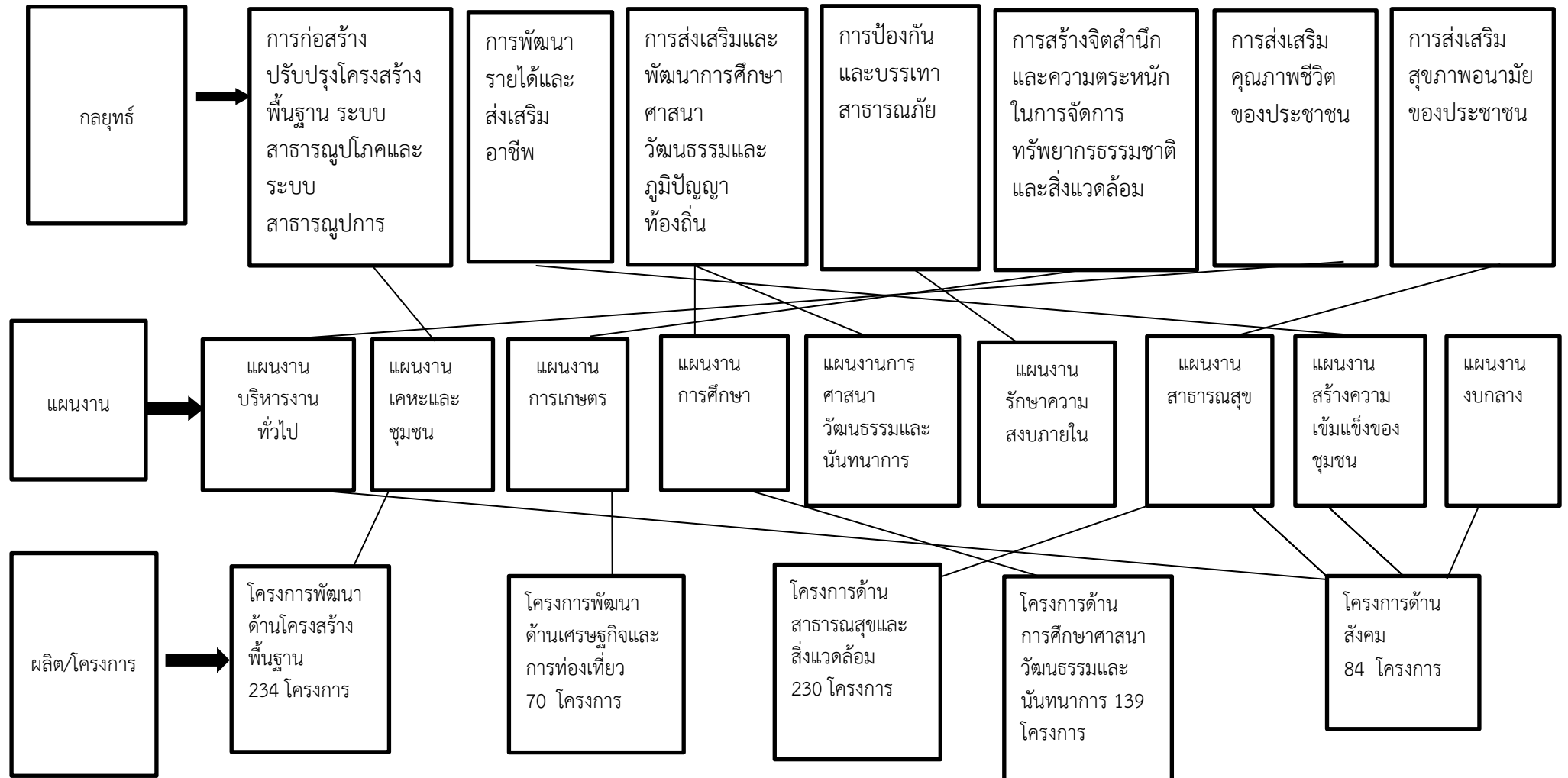
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง

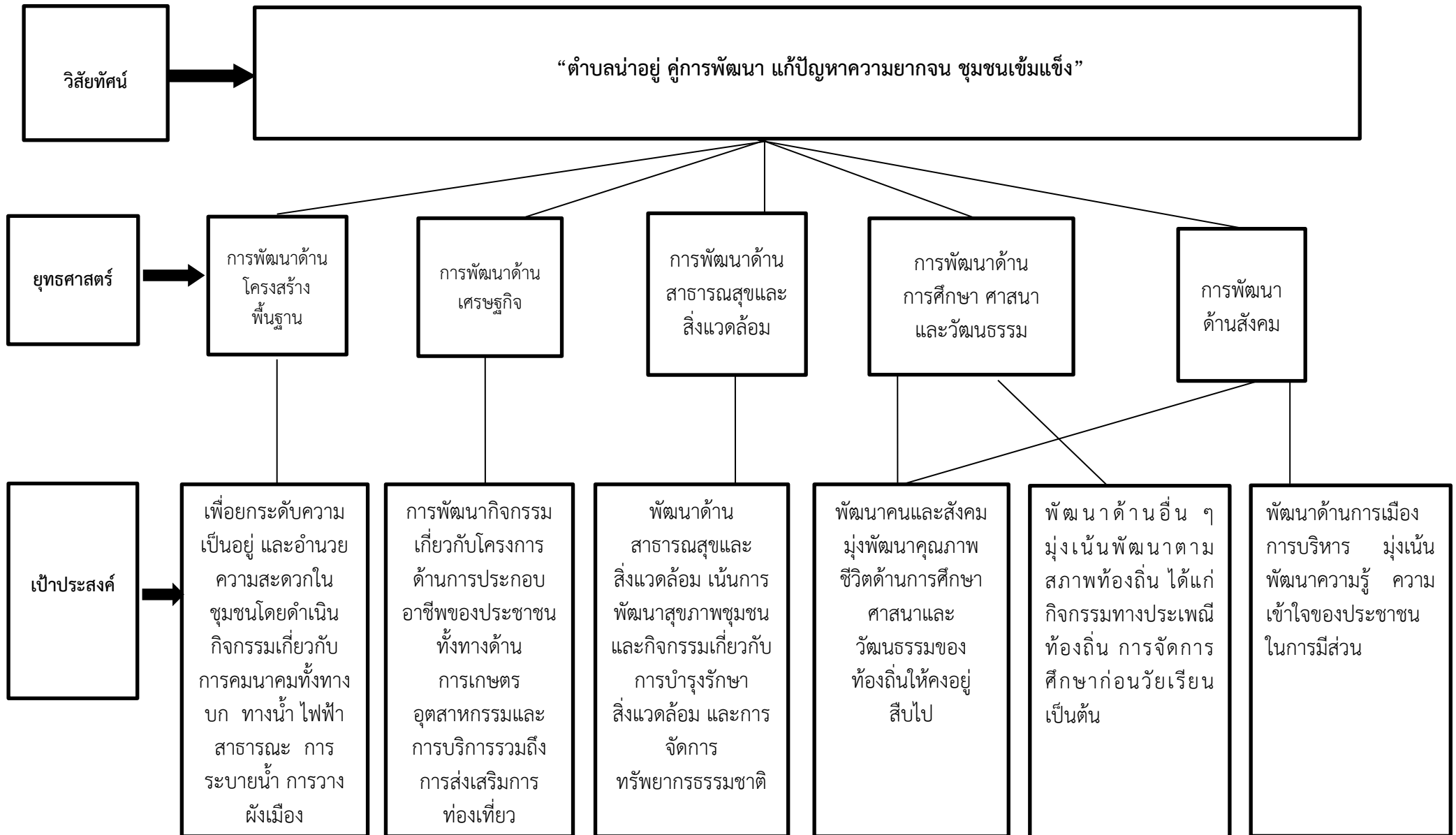
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (ต่อ)

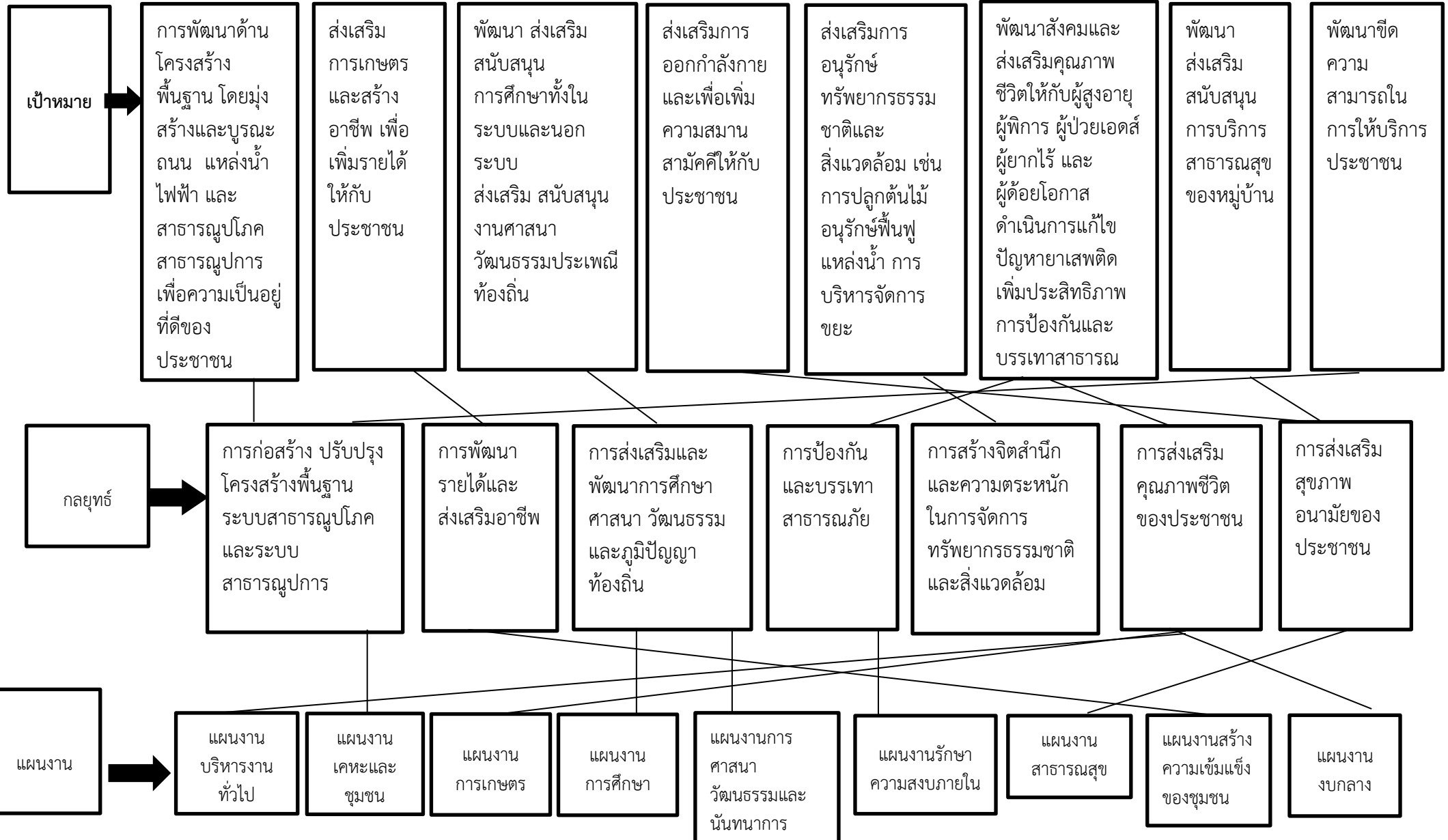
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสว่าง พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic Map)

แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic Map) (ต่อ)

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	- บริการชุมชนและ สังคม - การเศรษฐกิจ	-เคหะและชุมชน -อุตสาหกรรมและ การโยธา	-กองช่าง	-สำนักงาน ปลัด
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	- บริการชุมชนและ สังคม - การเศรษฐกิจ	-เคหะและชุมชน -สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน -การเกษตร -การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	-สำนักงานปลัด	-สำนักงาน ปลัด
๓	การพัฒนาด้าน สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	-บริการชุมชนและ สังคม -การเศรษฐกิจ	-สาธารณสุข	-สำนักงานปลัด -กองสวัสดิการ สังคม	-สำนักงาน ปลัด
๔	การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	-บริการชุมชนและ สังคม	-การศึกษา -การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	- กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	-สำนักงาน ปลัด
๕	การพัฒนาด้านสังคม	-บริหารทั่วไป -บริการชุมชนและ สังคม	- แผนงานงบกลาง -แผนงานการรักษา ความสงบภายใน -แผนงานสังคม สงเคราะห์ -แผนงานส่งเสริม และสนับสนุนความ เข้มแข็งในชุมชน	-กองสวัสดิการ สังคม -สำนักงานปลัด	-สำนักงาน ปลัด

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหาปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สภาพการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับ ใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT- Therat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชา รัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าหมายของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ

เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสะดวกคล่องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้อง ประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น สู่ปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเอง ว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริง ตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวน เท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของ การพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น สู่ปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการ นำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชน หรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจ หรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือ ลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการ ปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของ แผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึง สามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จน นำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการ แก้ไขปัญหาความยากจน หลักประชารัฐ	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจน ของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่ง ไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มี ความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบาย ให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้ บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความ เสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลาง พัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมาย อนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผล สัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะ ยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและ การหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคน ตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและ ความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มี ประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕
๕.๗ โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	๕
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักปรัชญา	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย(ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการ งบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในการรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑.๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)										
ได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)										
ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
๑.การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	๒๐	๔,๐๕๐,๐๐๐	๒๕	๔,๘๐๐,๐๐๐	๘๑	๑๙,๒๐๓,๐๐๐	๗๒	๑๕,๔๓๐,๐๐๐	๓๖	๗,๒๖๐,๐๐๐
๒.การพัฒนา เศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว	๘	๖๘๒,๖๐๐	๖	๙๕๐,๐๐๐	๑๘	๔,๑๑๑,๐๐๐	๒๕	๔,๔๒๐,๐๐๐	๑๓	๑,๐๙๐,๐๐๐
๓. การพัฒนา สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	๔๒	๔๗๗,๐๐๐	๔๗	๗๐๖,๐๐๐	๔๙	๓,๓๕๖,๐๐๐	๔๗	๘๒๖,๐๐๐	๔๕	๖๑๖,๐๐๐
๔ การพัฒนา การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑๗	๔,๓๙๐,๕๐๐	๓๑	๔,๘๙๒,๕๐๐	๓๑	๕,๓๙๒,๕๐๐	๓๖	๕,๘๑๒,๕๐๐	๒๔	๕,๐๒๒,๕๐๐
๕. การพัฒนา สังคม	๑๖	๖,๕๒๙,๐๐๐	๒๒	๖,๙๙๔,๕๐๐	๒๒	๗,๖๔๐,๕๐๐	๒๔	๘,๒๗๘,๕๐๐	๒๒	๘,๗๕๖,๕๐๐

สรุปรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑						
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	อนุมัติงบประมาณ /แผนการดำเนินงาน (ตามข้อบัญญัติงบประมาณ ๖๑)					
	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ แล้วเสร็จ	คิดเป็น
๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑๑	๒๑.๕๖	๒,๘๘๘,๐๐๐	๒๑.๓๗	๑๑	๑๐๐.๐๐
๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว	๔	๗.๘๔	๙๒,๖๐๐	๐.๖๘	๓	๗๕.๐๐
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	๕	๙.๘๐	๑๗๘,๐๐๐	๑.๓๑	๓	๖๐.๐๐
๔.ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๖	๓๑.๓๗	๓,๘๔๑,๘๐๐	๒๘.๔๒	๑๕	๙๓.๗๕
๕.ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสังคม	๑๕	๒๙.๔๑	๖,๕๑๓,๐๐๐	๔๘.๑๙	๑๑	๗๓.๓๓
รวม	๕๑	๑๐๐	๑๓,๕๑๓,๔๐๐	๑๐๐	๔๓	๘๔.๓๑

(๑.๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

(๑.) ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตภัย น้ำท่วมพืชผลทางการเกษตร อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหาย ทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันทั่วถึง

(๒.) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประชาชน และ สัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมณรงค์การป้องกัน ลงพื้นที่รณรงค์การเกิดโรคระบาด การ ทำลาย การรักษา

(๓.) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ ประชาชนในตำบลมีรายได้น้อย มี หนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบ อาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดย การจัดบริการสาธารณสุขด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้าง เด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

(๔.) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงาน ว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน การให้ ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(๕.) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้าง พื้นฐาน เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการ สัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการ ก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(๒.๑) ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมี ปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ การ พัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒.๒) ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดย ประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกัน พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกิน ศักยภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นต่อไป

(๒.๓) ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า ตอข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การพนันที่ยังมีในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบ ผลการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา สรุปได้ดังนี้

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ ที่ดำเนินการ
๑	โครงการก่อสร้างฝาย หมู่ ๒	๔๑๔,๐๐๐
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) หมู่ ๓	๖๙,๐๐๐
๓	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. แบบตัวยู หมู่ ๓	๒๑๘,๐๐๐
๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) หมู่ ๔	๓๐๐,๐๐๐
๕	โครงการท่อเหลี่ยม คสล. หมู่ ๕	๒๔๕,๐๐๐
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) หมู่ ๗	๓๒๕,๐๐๐
๗	โครงการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๗	๔๒๒,๐๐๐
๘	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. แบบตัวยู หมู่ ๘	๒๔๖,๐๐๐
๙	อุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดนครพนมขยายเขตไฟฟ้า หมู่ ๕ - สายจากทางหลวงชนบทถึงนางรัตน์ สุภาพรม - สายจากบ้านนายบุญทัย ดีปาน ถึงนางสุภาพ คำเพชรดี	๖๐,๐๐๐ ๔๕,๐๐๐
๑๐	อุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดนครพนมขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งหม้อแปลง หมู่ ๖	๕๔๔,๐๐๐
๑๑	อุดหนุนสนับสนุนกิจกรรมศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ฯ	๓๐,๐๐๐
๑๒	อุดหนุนกลุ่มส่งเสริมอาชีพราคาโคเงินล้าน	๒๐,๐๐๐
๑๓	อุดหนุนกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าบ้านวังกะเบา	๖,๐๐๐
๑๔	อุดหนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชนตำบลโคกสว่าง	๖,๖๐๐
๑๕	โครงการรณรงค์โรคไข้เลือดออก	๒,๐๐๐
๑๖	โครงการอบรมเสริมสร้างความรู้การจัดการขยะในชุมชน	๕๐,๐๐๐
๑๗	โครงการจัดทำแนวกันไฟฟ้า ๘ หมู่บ้าน	๑๖,๐๐๐
๑๘	อุดหนุน รพ.สต.โคกสว่าง โครงการป้องกันและลดปัญหาโรคพยาธิใบไม้ในตับ ฯ	๑๐,๐๐๐
๑๙	โครงการกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ	๓๐,๐๐๐
๒๐	โครงการจัดงานกีฬาดำบล	๑๐๕,๐๐๐
๒๑	ก่อสร้างอาคาร ศพต.วัดโคกสว่างวนาราม	๔๙๕,๐๐๐
๒๒	อุดหนุนอาหารกลางวันและอุดหนุนโรงเรียนตามโครงการที่ขอรับเงินอุดหนุน ๕ แห่ง	๑,๘๒๘,๐๐๐
๒๓	อุดหนุนเอกชน (สภาวัฒนธรรมตำบล,สภาวัฒนธรรมอำเภอ)	๒๕๘,๐๐๐
๒๔	อุดหนุนอาหารเสริม (นม) เด็กในโรงเรียนสังกัด (สพฐ.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑,๐๔๘,๓๐๐
๒๕	โครงการกิจกรรมแก้ไขปัญหายาเสพติด	๓๐,๐๐๐
๒๖	โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนชุมชน ฯ	๓๐,๐๐๐
๒๗	โครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพให้แก่ราษฎรตำบลโคกสว่าง	๖๐,๐๐๐
๒๘	โครงการฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	๗,๐๐๐
๒๙	โครงการฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ	๒๐,๐๐๐
๓๐	โครงการฝึกอบรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์และรับแจ้งเบาะแส	๒๐,๐๐๐

